

aktuellt

Nyheter från Filadelfiaförsamlingen i Stockholm | februari 2005

SHABACH-en ny kör

Söndagen den 6 februari på förmiddagsmötet sjöng kören Shabach för första gången offentligt. Kören bildades hösten 2004, övar varje tisdag 17.30 och leds utav Ann-Louise Masman och Beatrice Bjurling.

För att få vara med i kören måste man ha börjat i årskurs 6. En tonårskör som är inspirerade av Hillsongs och sjunger en hel del gospel. Vi var många församlingsmedlemmar som gillade deras sång den här förmiddagen. Jonathan Lundh med kompgrupp spelade till både kör och lovsång. Ann-Louise kommer senast ifrån Sandviken och har bott i Stockholm i drygt 3 år. Hon leder ofta lovsången i våra gudstjänster och var solist i "Den levande sjungande julgranen" förra året.

Vad betyder Shabach?

Shabach är hebreiska och uttalas "Shaback" och betyder Halleluja.

Hur tycker du att det är att leda tonårskör?

Det är otroligt givande att sjunga med ton-

åringar. De är väldigt ärliga med vad de tycker och man får alltid direkt respons om något är kul eller inte. Man får så mycket tillbaka när man märker att de utvecklas. Tonåringarna i Shabach är helt underbara.

Vad tror du att den här kören kan betyda för församlingen?

Det är väldigt viktigt för församlingen att det blir en återväxt av unga människor, i musiklivet, men även i den övriga verksamheten. Utan ungdomar kommer vår församling inte finnas om ett antal år. Ungdomar behöver naturliga mötesplatser i församlingen. De behöver även känna att de inte är ensamma som kristna och få möjlighet att växa i sin tro. Jag tror och hoppas att Shabach kan få vara en sådan mötesplats, att tonåringarna kan få utvecklas både musikaliskt, andligt och även som personer. Vi hoppas även att vi som ledare kan få vara bra förebilder för dem. Om det lyckas så berikar det församlingens gudstjänstliv och bygger upp församlingens framtid.

Har ni som ledare några planer för kören?

Vårt mål är att kören ska växa och utvecklas musikaliskt men också att tonåringarna ska komma närmare Gud och bli trygga i sin tro på Jesus.

Nu till en början så kommer vi att sjunga ibland i församlingens möten och guds-

tjänster, men vi hoppas att vi i framtiden kan få möjlighet att göra körresor och sjunga ute i landet. Det viktigaste är inte att bli den bästa ungdomskören i Sverige, utan att ha roligt tillsammans och att utvecklas där man är.

Hur ser du på musiklivet i stort i församlingen?

Det som är väldigt positivt med vår församling är att vi har en stor bredd i musiklivet. Vilket blir allt ovanligare i frikyrkoförsamlingar runt om i landet p g a att fler och fler församlingar nischar sig i en stil.

Jag trivs väldigt bra i mångfalden av körer, lovsångsteam och solister som finns.

Samtidigt är det otroligt viktigt att släppa fram ungdomar och barn i våra gudstjänster. Där hoppas jag att Shabach kan få hjälpa till att fylla igen lite av den lucka som ibland finns. Jag har sjungit solo på gudstjänster sedan jag var 5 år. Jag tror att vi som stor församling kan lära oss av mindre församlingar. Det behöver inte alltid vara de duktigaste som ska sjunga.

Det är underbart att vi har så många musikaliskt begåvade människor i vår församling, det ska vi tacka Gud för, men jag tror det finns plats för många fler. Det viktigaste är att man älskar Jesus och sjunger och spelar för att upphöja honom, gammal som ung.

Madeleine Alfvén

vägledare

Sten-Gunnar Hedin

Den som har ska ge åt den som inget har

Under de senaste söndagarna har flera av församlingens predikanter i våra församlingenheter talat om vårt förhållande till pengar. Det finns ett tydligt skäl till detta. Församlingens budget för 2005 visar att vi kommer att ha svårt att nå målen vi har för evangelisation av stor-Stockholm och för vårt missionsarbete i världen.

När jag nu läst Bibeln i ämnet pengar och Guds vilja med mitt liv så har jag på nytt "upptäckt" varför Bibeln inte blundar för att gång på gång tala om vårt förhållande till just - pengar! Det har med mitt liv att göra.

Ordspråksboken säger; "Mer än allt annat - vakta ditt hjärta, ty hjärtat styr ditt liv." Något som verkligen påverkar oss och vill ta kommandot över vårt hjärta är pengarna. Det är detta som Jesus med ett sådant allvar understryker i sin bergpredikan: "Ingen kan tjäna två herrar. Antingen kommer han att hata den ena och älska den andre eller att hålla fast vid den ene och inte bry sig om den andre. Ni kan inte tjäna både Gud och mammon."

Jesus kallar pengarna för mammon. Ett arameiskt ord som Jesus ger en personlig andlig karaktär, en avgud. Mammon gör något med oss om vi inte genomskådar den och tar herraväldet över den! Det finns ett slags andligt spel bakom förvaltningen av vår tid, våra ägodelar och våra pengar - vi kan inte förhålla oss neutrala i behandlingen av dem.

Frågan för var och en av oss, när vi tänker på hur vi förvaltar vårt liv, blir "är jag Herrens" eller "är jag Herre"? Svaret är personligt för var och en av oss. Låt mig påminna i kortare version något av det som fanns med i min predikan en av de söndagarna jag nämnde.

1. Vi behöver bli bättre på att njuta av

det goda som Herren ger och tacka Gud för de gåvor han redan givit, Paulus säger att "vi ska sätta vårt hopp till Gud som rikligt ger oss allt att njuta av." Det är inte förbjudet att vara glad över materiella tillgångar. Det går att odla förnöjsamhet, den kommer inte av sig själv. Öva dig i att vara glad över det du har och träna dig i att vara glad över vad andra har. Förnöjsamheten är ett av de bättre skydden mot mammons makt i vårt hjärta.

2. Lev i givandet! Apg 20:35 "Det är saligare att ge än att få", är ord av Jesus som Paulus citerar.

3. Ge regelbundet. Liksom ett regelbundet bön- och andaktsliv har betydelse, så har också ett regelbundet offerliv det. Visst, vi ska vara ständigt bedjande, men var och en som prövat ett regelbundet andaktsliv vet att det är då som man ger utrymme för dialogen - möjlighet också för Gud att tala till mig. Så sägs också om mitt givande av pengar till Guds verk. Läs gärna i Malaki 3:10 - 12. Nu kanske någon invänder och säger att tiondet hör "lagens tid" till eftersom det står i Gamla Testamentet. Men då måste man komma ihåg att tiondet är äldre än lagen, det är 430 år före Mose som det omnämns första gången. Man kan med gott fog påstå att Jesus säger något om detta när han talar med fariséerna om tiondet och barmhärtigheten i Matt 23:23, han säger "att göra det ena utan att försumma det andra".

4. Min prioritering av min tid och tillgångar är en investering för evigheten. Jesus säger: "Samla inte skatter här på jorden, där mal och mask förstör och tjuvar bryter sig in och själ. Samla skat-

ter i himlen... Ty där din skatt är, där kommer också ditt hjärta att vara".

5. När du börjar ge, bered dig på välsignelse, Mal 3:10 -12 Men, och detta är ett oerhört viktigt men, att ge av sina medel till Guds verk är ingen förutsättning för nåden. Att få ge av ett villigt och glatt sinne är en följd, en verkan av nåden. Han behöver inte få någon betalning för nåden. Här skiljer sig kristendomen från religionerna, och från den vanliga uppfattningen att en gåva ska mötas av en gengäva.

Kommer den trogne kristne alltid att ha det bra? Nej det är en annan slags rikedom det ytterst handlar om "saligare". Den rikedomen kommer inte genom beräkning, genom att köpslå. Det är inte så att gudsfruktan automatiskt är en "god affär". Den välsignelse Herren ger är av nåd.

"Det är saligare att ge än att få"

Varför vill då Gud ha något av oss? Jo därför att våra medmänniskor, världen behöver det. Paulus talar om, i det sammanhang han citerar Jesus att det är saligare att ge än att få, att det kostar honom stora uppoffringar, lidande och tårar att tjäna Gud. Han vill inget annat. Varför? Jo, säger han, för att ingen ska gå förlo-rad (Apg 20: 26).

Utan ekonomiska förutsättningar är det inte möjligt för oss som församling att fungera som evangeliets budbärare. Våra medmänniskor, nära och fjärran, går förlorade utan Jesus. Det är detta det är frågan om, varken mer eller mindre!

Sten-Gunnar Hedin

"Jag har uppmanat alla medlemmar att börja umgås med minst tre personer utanför församlingssamlingen..."

Lalle Ericson, Tyresö

Ny i stan

En glad och entusiastisk man kliver in på mitt arbetsrum. Lars-Gustaf (Lalle) Ericson som sedan ett halvår arbetar som föreståndare i Tyresö Pingstförsamling. Han kommer från Dalarna och närmare bestämt Falun där han senast arbetat som polispastor.

2002 lämnade han sin pastorsroll i pingstförsamlingen i Falun. Han ville komma ut i samhället och samtidigt hitta ett arbete där han fick mer tid för sin familj. Familjen består av frun Agneta och barnen Gustaf 22 år, Karl-Johan 19 år och Alexander 13 år. Under sin tid som polis-pastor fick han flera förfrågningar från olika församlingar ute i landet, men familjen var inte redo.

I mars 2004 ringer Per-Inge från Tyresö och berättar att Lalle var intressant ur ett föreståndarperspektiv och undrade om han ville komma och predika. Först blev jag ställd och funderad, säger Lalle. Det fina med Stockholm för mig var ju när man fick åka hem från konferensen eller sammanträdet man varit på. Jag upplevde Stockholm stressat och stort. Jag hade aldrig haft en tanke på Stockholm, däremot hade jag i mina samtal med Gud sagt "- Jag skulle gärna vilja bo nära havet - ta mig dit"

April 2004 var jag och min fru och besökte församlingen i Tyresö. Jag kände direkt att detta skulle kunna vara rätt för mig och min familj. Samtalen med församlingsledningen kändes också rätt och vi började diskutera saken hemma. Familjen tog lite tid på sig. I början av juli kom kallelsen från Tyresö och jag långpendlar till en början. Ett av våra barn behöver få ta studenten innan vi bryter upp helt och hållet. Efter den 1 juli i år tror jag att Agneta och Alexander kommit till Tyresö.

Hur har starten varit för dig?

Först och främst har en nulägesanalys varit viktig. Jag har börjat med att i hemmiljö sitta ner och samtala med alla som har en ledaruppgift i församlingen. Jag har haft en frågemall för att få en uppfattning om hur man ser på församlingens framtid och sitt engagemang. Det känns viktigt för mig att bygga relationer och lära känna församlingen.

Jag har också skickat ett brev till alla medlemmar där jag berättar om mig själv. Jag har bett dem att svara på några frågor och även skriva något personligt. Av 320 brev har det kommit ca 70 svar. Lärarikt och intressant att ta del av.

I församlingsledningen har vi kommit överens om att gå

igenom matrikeln. Vi ska ringa alla medlemmar, ge uppmuntran och samtala. För oss känns det viktigt att vinna tillbaka de som inte har ett aktivt församlingssliv.

Vilka behov har du sett i församlingen?

Vi har ett socialt arbete som är mycket bra i grunden. Det vill vi fördjupa och bredda. Jag har precis träffat kommunledningen och där fick jag möjlighet att berätta om vårt arbete. Jag tror att det finns goda förutsättningar för oss att vara en naturlig del i det sociala arbete som kommunen gör. Genom Tyresö kristna samarbetsråd har vi en bra kontakt med andra kyrkor och även goda kontakter ute i samhället.

Som en del i vår målsättning vill vi fortsätta att bygga cellgruppsverksamheten internt. Förutom bönen som naturligtvis är avgörande tror jag att den typen av nätverk skapar en närhet mellan medlemmar och utgör ett viktigt byggmaterial i församlingsarbetet.

För mig är det viktigt med mätbara visioner. Därför har jag utmanat församlingen till något som jag själv tycker ska bli spännande. Jag har uppmanat alla medlemmar att börja umgås med minst tre personer utanför församlingssamlingen och så småningom bjuda med dessa till kyrkan. Jag har berättat om mina erfarenheter ifrån Falun där vi arbetade på ett liknande sätt. I Falun blev resultatet att vi fick många med i Alpha-kurser t ex. Förståelsen för människor utanför kyrkan ökade och vi ändrade en del av verksamheten så att vi fick tillfällen där alla kunde trivas, även den nya kyrkobesökaren.

Två gånger per termin tog vi bort alla bänkar i kyrksalen och gjorde något som vi kallade Fest-café där mer än hälften av besökarna var utifrån. Vi startade speciella sökargudstjänster och något som vi kallade Alleman-gudstjänst (barn och familj) en gång i månaden.

Stockholm är inte längre en "gäststad" för mig. När jag åker från innerstan, ut mot Tyresö, så tänker jag att här vill jag ha min familj, vid havet. Jag känner en frid vilket jag tror att man gör när Gud visat vägen.

Madeleine Alfvén

Ett 40-tal personer möttes i Nairobi för att prata om missionens framtid.

Framtid i Centralafrika

Att påverka samhället var en av de utmaningar som berördes när församlingsledare från Burundi, DR Kongo, Rwanda och Sverige möttes till överläggningar i Nairobi i Kenya första veckan i februari. Sten-Gunnar Hedin var inledare i ämnet tillsammans med Agnes Aboum från Kenya.

I gruppsamtalen som följde visade det sig att kyrkorna har spelat en viktig roll i att påverka samhällena i de tre centralafrikanska länderna. Trots krig och oroligheter har de kunnat höja sin röst. Men det finns fortfarande mycket att göra. Kongoleserna som deltog konstaterade att många grundläggande värderingar hade raserats under Mobutu-tiden. Nu måste vi som pingströrelse bygga in dessa värderingar i samhället igen, fastslog de. Andra frågor som kyrkan behöver arbeta med är HIV/aids och Försoning.

Samtalet om värderingar byggde på bibelstudier som sudanesen Isaiah Dau höll. Han är idag rektor för en av pingstbibelskolorna i Kenya.

Det fanns någon som trodde på mig, upprepade Ann-Charlotte Westling några gånger när hon vittnade om sin tjänst i församlingen. Gud själv trodde på henne och kallade henne till tjänst. Men det fanns också människor som trodde på henne och uppmuntrade henne att säga ja till kallelsten.

Hennes vittnesbörd gjorde intryck på flera, vilket betyder mycket i en församlingsmiljö som begränsar kvinnors möjlighet att tjäna i olika ledaruppgifter.

Samlingen ingick i en serie seminarier som går under namnet *Att Bygga Guds Rike Tillsammans*. Eftersom det finns spänningar mellan de tre centralafrikanska länderna beslutades att lägga seminariet i Kenya. Därmed möttes deltagarna på neutral mark. Totalt deltog ett 40-tal personer.

En av målsättningarna med seminarieriet, som berört ett 40-tal länder, är att stärka partnerskapet mellan svensk pingstmission och församlingsrörelserna i de olika länderna. Seminarieriet har initierats av PMU InterLife och de finansieras genom bidrag från Sida. Under seminarieriet pratar man bland annat om vilka olika utvecklingsprojekt man ska prioritera i framtiden. □

Missionsstipendiater

Två av ungdomarna i Filadelfia Rörstrand har fått stipendium för att kunna delta i missionsarbetet. Anna-Carin Wolmerud har åkt till Etiopien där hon ingår i ett team som hjälper församlingen i Awassa med ett pionjärarbete. Andreas Wittrin har åkt till Spanien där han arbetar tillsammans med missionär Carlsen i ett församlingsarbete.

Gunnar Swahn

Handikapprådet meddelar

Handikapprådet meddelar att de köpt in 5 stycken hörstavar och några sittdynor. Hörstavarna är avsedda för personer med nedsatt hörsel som inte har hörapparat. Både hörstavar och dynor finns i receptionen för utlåning under gudstjänsttid.

Rådet påminner också att vara försiktig med starka dofter med omsorg om våra allergiker.

Postgiro till församlingen

Filadelfiaförsamlingen i Stockholm
15 50 96 – 1
Filadelfiaförsamlingen i Stockholm
yttre mission 516 07 – 0

Församlingsenheter och verksamheter

Bredäng	65 17 77 – 5
Haninge	33 22 22 – 9
Huddinge	16 64 98 – 6
Mälardörarna	87 40 5 – 7
Nacka	28 40 90 – 8
Spånga	36 85 90 – 6
Trängsund	21 51 09 – 0
Tyresö	84 19 22 – 8
Täby	33 80 03 – 7
Värmdö	443 54 69 – 4
Västerort	586 60 – 2
Åkersberga	91 83 83 – 1
Örby	478 82 76-6
Radio Rörstrand	10 71 49 – 7
Dövkyrkan	54 53 84 – 0
Mission för synskadade	40 63 65 – 7
Finska Filadelfia	12 91 46 – 7
Finska Filadelfia mission	502 21 – 1
Arabiska gruppen	94 79 05 – 6
Portugisiska	171 84 64 – 9
Estniska	40 15 12 – 9
Lingala	121 95 59 – 0
Romska gruppen	22 28 09 – 6
Spanska gruppen	19 97 50 – 1
Spanska gr. Solna	432 52 65 – 9

För övriga enheter/verksamheter, använd 15 50 96 – 1 och uppge verksamhetens namn.

Nu kan du beställa och hämta vetebröd, matbröd, tårter m m från

Slottscafé Rörstrand

Ring 08-457 09 24

Världsböndagen

Gudstjänst 4 mars kl 12.30
Rörstrands Slottskapell

Välkommen!

Aktuellt

Filadelfiaförsamlingen
Box 21055, 100 31 Stockholm
08-457 09 00
info@filadelfia.nu

Ansvarig utgivare:
Sten-Gunnar Hedin
Redaktör: Madeleine Alfvén
Foto: Donald Lundin, Rodney Alfvén,
Karl-Georg Winberg

sten-gunnar.hedin@filadelfia.nu
madde@filadelfia.nu